

flest mulige Penge til Veje hos dem, der har Raad til at betale, og for disse Penge gøre det muligt for Folkets store Flertal at komme gennem Vinteren uden alt for mange Savn, alt for megen Nød, alt for megen Sult og Kulde. Skatteevnen er sikkert til Stede i rigeligt Omfang. Jeg indrømmer, at saavel Finansministeren som Regeringen i det hele har vist god Villie til at finde Midlerne til at hjælpe Land og Folk ud over den vanskelige Stilling, men det kan dog være, at den vanskeligste Tid endnu er tilbage, og jeg vil derfor haabe, at den faste Haand og den gode Villie til at hjælpe fremdeles maa være til Stede.

Laursen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger angaaende nogle Punkter paa det forelagte Finanslovsforslag. Det skal ikke blive mange, fordi Finanslovsforslaget, som det allerede er sagt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), ikke antyder, hvordan Tilstanden endelig vil være, naar Aaret en Gang er gaaet til Ende. Jeg skal gøre opmærksom paa, at under Kirkeministeriets Budget, paa § 18, er fastslaaet med Hensyn til Opførelse af nye Kirker det, som der tidligere er givet Samtykke til, at Tilskuddet bliver forhøjet fra 18,000 Kr. til 25,000 Kr. for hver Kirke paa Grund af den Fordyrelse af Bygningernes Opførelse, Udviklingen har medført, og det er selvfølgelig noget, man kun kan billige. Der er derimod et Punkt paa Kirkeministeriets Budget, der undrer mig, en lille Udgiftspost paa 6,000 Kr. til „Kirkeleksikon for Norden“. Dette Leksikon har haft en egen Historie. For ikke at blive misforstaaet vil jeg sige, at det er et fortræffeligt Værk, og at det var en god og rigtig Tanke, afdøde Biskop Nielsen havde, da han fik dette Foretagende sat i Gang. Jeg har selv været med til i sin Tid sammen med den daværende Kultusminister, den nuværende Undervisningsminister, at faa dette Leksikons Udgivelse ud af de vanskelige Forhold, det den Gang var stedt i. Det var nemlig klart, at hvis der ikke blev gjort noget, vilde dette Værk komme til at ende paa Halvvejen, og vi var indenfor Udvalget enige med den nuværende Undervisningsminister i, at det ikke vilde være rigtigt, fordi et saadant Værk havde Betydning ikke blot for Danmark, men for hele Norden, hvis kirkelige Forhold bliver behandlet overmaade stifmoderligt i de fremmede Værker. Men jeg blev overrasket ved at møde dette Værk igen paa Finanslovsforslaget for 1918—19, for jeg er ikke klogere, end at den Aftale, vi den

Gang traf, var en Aftale, som bandt Forlaget til at føre den Sag igennem. Nu ser jeg nok, at der gives en Slags Forklaring til denne fortsatte Understøttelse, som kan blive efterfulgt af nye 6,000 Kr., men jeg kan ikke rigtig erkende, at det er i Henhold til den trufne Aftale, og jeg vil i alt Fald forbeholde mig at faa nærmere Oplysninger om Sagen. Jeg vilde naturligvis meget beklage, hvis det ikke skulde lykkes at faa dette Værk ført igennem; men jeg kan ogsaa ganske godt lide, naar der er truffet en saadan Aftale med Finansudvalget, at den ikke skal efterfølges af alt for mange Tillægs- eller Efterbevillinger, saa det skulde blive Skik, at private Firmaer, som faar med Staten at gøre ved Finansudvalgets Mellemkomst, faar den Opfattelse, at naar de først kan komme i Gang, kan Sagen altid ordne sig senere hen.

Saa har jeg et lille Spørgsmaal endnu, som jeg vil henstille til den højtærede Kirkeminister. Jeg tror, jeg allerede nævnedede det i Fjor, og der blev den Gang taget overmaade velvilligt paa det. Det er en lille Ændring i Loven om Kirkers Bestyrelse. Jeg skal ikke her komme videre ind paa dette Spørgsmaal, fordi Sagen er oplyst tidligere. Det drejer sig kun om, hvor stor Bestyrelsen skal være, om Kirkernes Bestyrelser og Menighedsraadene er de samme, og det betyder noget, tror jeg, for en Del residerende Kapellaner her i København — det betyder vist ikke ret meget andre Steder —, fordi Loven imod de Forudsætninger, som var i det paagældende Udvalg, er blevet fortolket saaledes, at de residerende Kapellaner ikke kan være med i Kirkernes Bestyrelse. Det tror jeg ikke har været Rigsdagens Mening, om end Ordlyden er blevet valgt paa en saadan Maade, at dette kan lægges ind deri. Jeg vil derfor tro, at det vilde være overmaade let at faa en lille Ændring ind paa dette Punkt. Det er ikke nogen stor Sag og vil heller ikke volde Vanskeligheder. Jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

Paa § 19 paa Undervisningsministeriets Budget er der en lille Bevilling, som jeg ønsker at sige Tak for, fordi jeg har haft saa meget med Sagen at gøre som Formand for Skolekommissionen og Skoleudvalget i Aarhus. Bevillingen angaar Marselisborg Skole, som er gaaet over fra at være en privat til at blive en kommunal Almenskole, og den er nu naaet at komme paa Finansloven, om end med et